

Am prieteni care își filtrează aproape fiecare gând prin viața lor academică și alții cărora lumea sportului le modelează majoritatea conversațiilor. În cazul lui Leslie Leyland Fields, la fel ca în cazul lui Isus, întâlnesc o persoană a cărei viață este plină de amintiri din lumea apei, a vântului și a valurilor, precum și a peștilor, bărcilor și furtunilor. În mâinile stiloului competent al lui Leslie, viața de pescar din Alaska se transformă într-un sacrament care ne prezintă viața lui Isus, Evangheliile și viața ucenicilor lui Isus. Cred că lui Isus I-ar plăcea povestirile ei.

SCOT McKNIGHT

Autor al cărților *A Fellowship of Different*, *Kingdom Conspiracy* și *Sermon on the Mount*

Leslie Leyland Fields ne invită în ceea ce la prima vedere este o viață pe care majoritatea dintre noi nu o vom experimenta niciodată. Cu toate acestea, experiența ei nu ar putea fi mai apropiată de a cititorilor în timp ce ea navighează în tranziția de la mijlocul vieții, durerea dulce-amăruie a unui cuib care se goleşte și întrebările ei despre ce înseamnă să-L urmezi pe Isus aici și acum. *Trecerea apelor* ne poartă prin timp și cultură, oferindu-ne o nouă perspectivă asupra călătoriei ucenicilor.

MICHELLE VAN LOON

Autoare a cărții *Moments & Days: How Our Holy Celebrations Shape Our Faith*

Această carte este un dar rar. Vei găsi în ea povestiri și teologie, suferință trăită și bucurie liniștită, taine mari și un Mântuitor puternic. Întrebarea nu este dacă o poți lăsa din mână – pentru că lucrul acesta va fi dificil – ci dacă ai mai întâi înțelepciunea să o alegi și să o citești.

MARK GALLI

Redactor-șef, *Christianity Today*

În *Trecerea apelor*, Leslie Leyland Fields ne poartă într-o călătorie spirituală care ne conduce peste mări și țări – de pe o insulă din Alaska, pe care ea o numește acasă până în Țara Sfântă, unde navighează pe Marea Galileii – și de-a lungul timpului, unde pescuim alături de primii urmași ai lui Isus. Prin toate acestea, ea ne face portretul viu al răbdării și credincioșiei.

TREVIN WAX

Redactor-șef, *The Gospel Project*, autor al cărților *Clear Winter Nights: A Journey into Truth, Doubt, and What Comes After* și *Counterfeit Gospels*

Îi găsim adesea pe ucenicii luptându-se cu mările agitate, furtunile și năvoadele goale. Ca pescar din Alaska timp de aproape patru decenii, Leslie Leyland Fields aduce o perspectivă unică experiențelor pe care le au ucenicii cu Isus – și ne arată cum putem învăța și noi să avem încredere și să-L urmăm pe Mântuitorul.

JIM DALY

Președinte, *Focus on the Family*

Înainte de a citi *Trecerea apelor*, nu mi-am dat seama că ghidul de care aveam cea mai mare nevoie pentru a mă conduce prin apele învolburate era unul ale cărui mâini miros a alge. Dând dovadă de perspicacitate, înțelepciune și o legătură profundă cu lumea maritimă din care Isus Și-a ales primii adepți, Leslie Leyland Fields îi binecuvântează pe cititorii care vor să vadă Cuvântul și să-L vadă pe Isus într-o lumină nouă.

MARGOT STARBUCK

Vorbitoare și autoare a cărții *The Girl in the Orange Dress*

La fel ca mările în care pescuiesc ea și cei din familia ei, *Trecerea apelor* de Leslie Leyland Fields este provocatoare,

transformatoare, clară, încurajatoare, frumoasă, uneori periculoasă și plină de viață. O minunată povestitoare, ea ne invită în viața ei și, procedând așa, aduce personajele biblice la viață ca oameni chemați să-L urmeze pe Isus care au carne și oase, care miros și sunt plini de sudoare, spirit și har. Această carte este un dar!

J. BRENT BILL

Pastor, fotograf, lider și autor al cărții *Holy Silence: The Gift of Quaker Spirituality and Life Lessons from a Bad Quaker*

Ce poate un grup de pescari din Orientul Mijlociu din secolul I să o învețe pe o pescăriță din Alaska din secolul XXI? Doar tot ceea ce contează cu adevărat. Reclădindu-și propria viață încântătoare, dar crudă din industria pescuitului comercial alături de acei „pescari de oameni”, Leslie Leyland Fields ne arată cum fiecare dintre poveștile noastre de viață este cel mai bine înțeleasă în lumina „poveștii bune”, Evanghelia.

KAREN SWALLOW PRIOR

Autoare a cărții *Booked: Literature in the Soul of Me and Fierce Convictions—The Extraordinary Life of Hannah More: Poet, Reformer, Abolitionist*

Născută în apele furtunoase din Alaska și de pe Marea Galileii, această carte frumoasă, provocatoare și inspiratoare a lui Leslie Leyland Fields ne oferă contextul pentru învățăturile lui Isus. Viața lui Fields nu a fost ușoară și ea nu pretinde că vreunul dintre noi va naviga lin prin propriile experiențe. În schimb, ea își prezintă viața ei ca mamă, fiică, soție și prietenă și ne dezvăluie provocările ei personale în timp ce aplică învățăturile lui Isus. În timp ce face drumeții prin Israel, Fields își folosește cunoștințele despre pescuitul în Alaska pentru a ne prezenta Scriptura în context. O carte

inspirată pentru studiu personal sau de grup, *Trecerea apelor* oferă o înțelegere și o inspirație unică.

DALE HANSON BOURKE

Vorbitoare și autoare a cărții *Embracing Your Second Calling* și a seriei *The Skeptic's Guide*

Trecerea apelor

Cum să-L urmezi pe Isus prin furtuni, pești, îndoieli și mări

Leslie Leyland Fields

IMAGO DEI
ORADEA, 2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FIELDS, LESLIE LEYLAND

**Trecerea apelor: cum să-L urmezi pe Isus prin furtuni, pești,
îndoieli și mări / Leslie Leyland Fields. - Oradea: Imago Dei, 2024**
ISBN 978-606-8314-86-0

2

Originally published in English in the U.S.A. under the title:

Crossing the Waters, by Leslie Leyland Fields

Copyright © 2016 by Leslie Leyland Fields

Romanian edition © 2024 by Sc Optim Multiserv SRL – Editura Imago Dei
with permission of NavPress, represented by
Tyndale House Publishers. All rights reserved.

Publicată în engleză în SUA sub titlul:

Crossing the Waters, de Leslie Leyland Fields

Copyright © 2016 Leslie Leyland Fields

Ediția în limba română © 2024 SC Optim Multiserv SRL – Editura Imago Dei
cu permisiune de la NavPress, reprezentată de
Tyndale House Publishers. Toate drepturile rezervate.

Editura Imago Dei

str. Pascal, nr. 18, X 84, ap. 7

410444 Oradea, Bihor, România

E-mail: office@imagodei.ro

Pagina web: WWW.IMAGODEI.RO

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Imago Dei.*

Traducerea: Marcel-Eugen Budea

Tehnoredactarea și coperta: Marcel-Eugen Budea

ISBN 978-606-8314-86-0

*Pentru cititorii mei,
care sunt mereu generoși,
ale căror cuvinte și vieți mă inspiră
să-L urmez pe Isus mai îndeaproape.*

CUPRINS

Mulțumiri	11
Introducere	13
CAPITOLUL 1: Strângerea apelor	19
CAPITOLUL 2: Sub ape	27
CAPITOLUL 3: Chemarea din apă	47
CAPITOLUL 4: Captura capturilor	65
CAPITOLUL 5: Un pește sau un șarpe?	91
CAPITOLUL 6: Zguduirea bărcii	105
CAPITOLUL 7: Repararea lumii	123
CAPITOLUL 8: Pace în mijlocul furtunii	139
CAPITOLUL 9: Săturarea celor flămânzi	157
CAPITOLUL 10: Peste ape	171
CAPITOLUL 11: Lepădarea de Isus	185
CAPITOLUL 12: Captura finală	195

GHID DE STUDIU

Mergând mai în profunzime	209
SESIUNEA 1: Strângerea apelor	213
SESIUNEA 2: Sub ape	216

SESIUNEA 3:	Chemarea din apă	218
SESIUNEA 4:	Captura capturilor	221
SESIUNEA 5:	Un pește sau un șarpe?	225
SESIUNEA 6:	Zguduirea bărcii	227
SESIUNEA 7:	Repararea lumii	229
SESIUNEA 8:	Pace în mijlocul furtunii	232
SESIUNEA 9:	Săturarea celor flămânzi	235
SESIUNEA 10:	Peste ape	237
SESIUNEA 11:	Lepădarea de Isus	240
SESIUNEA 12:	Captura finală	242
	Note	245

MULȚUMIRI

În această lume haotică a scrierii de cărți, întotdeauna mulțumirile sunt scrise ultimele. Oarecum e logic. Nu știm cui să-i mulțumim până nu terminăm. (De fapt, timp de multe luni, uneori chiar ani, nici nu știm dacă vom termina.) Până când ajungem acolo, lista celor care ne-au ajutat, a cititorilor și a celor care ne-au oferit ciocolată și încurajare s-a înmulțit ca pâinile și peștii. Sper doar că i-am hrănit pe alții la fel de mult cât m-au hrănit ei pe mine în acest proces.

Sunt foarte recunoscătoare celor trei cititori deosebit de abili: Michelle Novak, a cărei minte și inimă manifestă adesea o strălucire evlavioasă; pastorul meu, Peter Sprague, care a citit fiecare capitol, a făcut comentarii și m-a încurajat; și Heather Johnson, care m-a încurajat neîncetat.

Femeile amabile și inteligente de la Lake Michigan Writer's Workshop mi-au oferit un feedback excelent cu privire la titlu și au auzit primele pagini ale acestei lucrări. Răspunsurile voastre mi-au crescut credința.

Mulțumiri speciale oamenilor din biserica mea, Community Baptist Church din Kodiak, Alaska, pentru că mi-au suportat lecturarea și prezentarea variantelor incipiente ale fiecărui capitol și pentru că mi-au împărtășit povestiri din propria viață trăită printre pești și apă. Voi toți însemnați pentru mine mai mult decât pot spune în cuvinte.

De mulți ani, Greg Johnson mi-a oferit tot timpul cuvinte pline de speranță și sfaturi înțelepte. Sunt binecuvântată să îl numesc agentul și prietenul meu.

TRECEREA APELOR

A fost incredibil să lucrez cu toți cei de la NavPress. Această carte nu ar exista fără sprijinul entuziast al lui Don Pape. Editoarea mea, Caitlyn Carlson, a fost uimitoare în acuitatea și răbdarea avute cu mine. Rugăciunile întregii echipe pentru mine și pentru aceste cuvinte în timpul creuzetului acestui an trecut m-au determinat să merg înainte. Sunteți exemple vii de ucenicie.

Și ce să le spun membrilor familiei mele? Sunt obișnuiți de mult timp cu o soție și o mamă căreia îi pasă mai mult de structura unei propoziții și de arcul narativ al unei cărți decât de curățenia de pe podeaua din bucătărie. Dar vreau să știți că dragostea voastră mi-a trezit inima să iubesc întreaga lume.

Mai presus de toate, îi mulțumesc Celui care a rămas credincios prin toate îndoielile și rătăcirile mele. Orice sclipire de lumină din aceste pagini vine de la Tine.

INTRODUCERE

„Leslie, poți duce barca înapoi pe insulă? întrebă Duncan.

Toți membrii echipajului de pe plajă – șapte la număr – se întorc și se uită sceptici la mine. Mai scanez oceanul încă o dată. Insula mea este la doar 3,2 kilometri depărtare, dar valurile sunt agitate. Vântul a scăzut de dimineață, dar încă suflă cu aproximativ 50 de kilometri pe oră. Nu este departe, dar în jumătate din distanța pe care o voi parcurge voi urca pe valuri spre cer, iar apoi voi coborî rapid pe cealaltă parte. Secretul este să ții barca astfel încât să fie lovită frontal de valuri, și să o ții departe de vârtejuri. Nimeni nu vrea să călătorească pe o vreme ca aceasta, mai ales într-o barcă deschisă de 8 metri, nu mult mai mare decât o barcă cu vâsle. Știu cum să procedez. Am condus multe bărci pe vreme urâtă, dar anxietatea îmi cuprinde lăuntrul.

„Sigur, pot face aceasta“, spun eu calmă. Trebuie să plec. Fiul meu Noah, de 23 de ani, duce o barcă înapoi și au nevoie de cineva care s-o ducă pe cealaltă. Mi-am petrecut toată ziua lucrând pe această insulă, și dacă nu plec acum, voi rămâne blocată aici peste noapte, neavând unde să dorm – o perspectivă neplăcută.

Îmi ridic gluga echipamentului portocaliu de ploaie pentru a mă apăra de vânt, o strâng, pun deasupra vesta de salvare, o leg, încercând să par nonșalantă, puternică. De parcă nu sunt eclipsată de membrii echipajului din jurul meu, bărbați care au mai puțin de jumătate din vârsta mea și sunt de două ori mai mari ca mine. De parcă nu par mai

mică din cauza acestor mări şuierătoare. Chiar şi de barca în sine. Stau în pupa, ținându-mi trupul de 1,57 m cât de drept pot în timp ce bărbații îmi împing barca de pe o platformă. Bărcile lungi de aluminiu gem și alunecă în apă în timp ce opt bărbați, toți purtând aceeași echipament de ploaie portocaliu ca mine, îmi împing barca și mă urmăresc cu privirea. De îndată ce apa este suficient de adâncă, cobor motorul suspendat de șaizeci de cai putere, îl pornesc și ies încet din zona vârtejurilor protejate.

În primele zece secunde, apa este suficient de calmă. Apoi începe aventura. Toată forța vântului îmi prinde gluga. Apa îmi spală fața. Fiecare val care vine din oceanul deschis se mișcă ca o balenă pe cale pe cale să se prăbușească.. Mă uit la fiecare val, încerc să țin prora înclinată exact cum trebuie. Când barca mea se ridică, îl văd pe Noah la o jumătate de milă în fața mea, barca lui ridicându-se pe valuri și dispărând între ele, la fel ca a mea. Stau în barcă având toți mușchii încordați. Fața îmi este scaldată în apa sărată. Oceanul îmi urlă tot timpul în urechi. Mi-e frică, dar știu că în curând voi fi acasă.

Acestea sunt apele pe care navigăm în fiecare zi. Pescuim somon pentru vânzare în fiecare vară aici, pe această insulă, un munte de o milă de verdeață, stâncă și pământ în Golful Alaska, lângă Insula Kodiak. În momentele mele mai bune, indiferent că navighez pe o mare sălbatică, repar plasele la mal sau pescuiesc din barcă, mă simt aproape ca în povestirile biblice. Îmi amintesc de traversările furtunoase pe mare făcute de ucenici. Simt o legătură specială cu acei bărbați care au pescuit și și-au spălat mrejele cu două mii de ani în urmă lângă Marea Galileii. Cu un amestec de uimire și mândrie, îmi amintesc că Isus și-a ales pescari ca primii Săi ucenici, iar Petru era șeful tuturor! Da, o simt – viața aceasta pe țarm, pe apă, în furtuni, mi-a crescut enorm credința. Deși am avut numeroase motive să plec, sunt încă aici,

INTRODUCERE

treizeci și opt de ani mai târziu. Această viață de pescuit nu este ușoară. Și a-L urma pe Isus într-o astfel de viață a fost ceva confuz și dificil. Încă mai am atât de multe întrebări. Ce înseamnă de fapt „să-L urmezi pe Isus”? (Isus i-a chemat pe acei pescari să renunțe la mrejele lor, iar eu sunt încă aici!) Și, chiar mai important, cine *este* Isus? Ce pretenție are El asupra vieții mele? Ce pretenție are El asupra *tuturor* vieților noastre?

Vă spun sincer, în mijlocul vieții mele, în mijlocul acestei vieți – am o mulțime de întrebări la care doresc răspunsuri. Dar, mai mult decât răspunsuri, simt nevoia să-L revăd pe Isus. Trebuie să-L aud din nou. Bănuiesc că și tu ai nevoie de aceasta. Nu doar bănuiesc. Am întâlnit atât de mulți oameni care au renunțat la credința lor, au părăsit biserica, au renunțat la Biblie și nu-L mai urmează pe Isus. Știu că și tu ai întâlnit astfel de oameni. În mod clar, mulți se luptă cu credința lor, cu biserica, cu Isus Însuși.

Ne punem și noi întrebări legate de relevanță. Cum e posibil ca ceva ce s-a întâmplat acum două mii de ani într-o țărișoară din Orientul Mijlociu să conteze pentru noi acum? Cum e posibil ca viața scurtă a unui rabin evreu care a murit prea devreme să aibă vreo pretenție asupra vieții mele? Și suntem ocupați. Suntem obosiți, cu prea multe poveri și prea multe care ne distrag atenția: copii, muncă, părinți în vârstă, probleme de sănătate, cariere.

Chiar și aceia dintre noi care suntem siguri că suntem urmași ai lui Isus, avem și noi probleme! Am citit Evangheliile de nenumărate ori. Am auzit despre minunile lui Isus la mai multe lecții de școală duminicală și în mai multe predici decât vrem să ne amintim. Putem extrage instantaneu o învățătură morală din orice pildă sau minune a lui Isus. Suspansul a dispărut. Surpriza a dispărut. Știm ce se întâmplă în continuare. Căscăm. Și atunci când ne trezim, suntem plini de vinovăție și eșec. Oare ce fel de „urmași”

suntem? Știm că nu ne-am „luat crucea” ca să-L urmăm în fiecare zi. Știm că am căzut în apatie și oboseală. Știm că nu suntem la înălțimea a ceea ce ne cere Dumnezeu: să-L iubim cu toată inima, mintea, sufletul și puterea noastră.¹

Așadar, trebuie să o facem din nou, cu toții. Încă o dată. Trebuie să intrăm în povestea lui Isus cu ochi care așteaptă, cu urechi deschise, pentru că aceste povestiri sunt cele mai adevărate spuse vreodată. Nimic nu are mai multă putere de a ne trezi, de a ne zgudui și de a ne modela ca aceste relatări și întâlniri cu Isus. Această călătorie prin Evangheliile va fi diferită față de altele. Este o experiență captivantă pe teren, în apă, așa cum ar trebui să fie pentru că Evangheliile nu sunt deloc uscate. Sunt dramatice, sălbatice – și umede, plasate într-o cultură maritimă bogată pe malul Mării Galileii. Am înțeles ceva despre lumea aceasta; ea nu este atât de diferită de lumea mea. În mijlocul tuturor acestor ape, cuvinte și lumi, am fost adusă uimitor de aproape de acest om care pretindea că este Dumnezeu. Vreau să te aduc aproape ca să vezi și să experimentezi tu personal.

De asemenea, căutăm povestirile *umane* pe care le-am ratat, povestirea a doisprezece bărbați pe care i-am adunat prea ușor, i-am curățat și i-am prezentat doar ca mesaje biblice, însă mai puțin am arătat dezordinea unor oameni adevărați, pescari adevărați – cu familiile, îndoielile, zelul și necredința lor. Aceste povestiri ale Evangheliei ne vor conduce mai sigur la ceea ce ar putea fi divin în evenimentele și apele în care își duceau ei viața. Ele ne pot ajuta să decidem cine suntem și dacă vrem să-L urmăm sau nu pe acest om Isus.

Așadar, iată unde mergem. Gândește-te la aceasta ca la o călătorie de durată cu pluta. Te voi lua din orice loc, oraș sau cartier în care locuiești și vom merge în apele mele din Alaska. Vom petrece un sezon de pescuit comercial în acest

INTRODUCERE

colț sălbatic al lumii. Vreau să vezi, să mirosi și să guști apele de aici în timp ce eu încerc să-L urmez pe Isus. Vom trece apele și spre Israel, unde am mers pe „Drumul Evangheliei” în jurul Mării Galileii și am ieșit la pescuit cu pescarii galileeni. Și vom păși într-o nouă călătorie prin Evanghelii, cufundându-ne în unele dintre cele mai umede, mai furtunoase și mai ciudate evenimente din acei trei ani.

„Vino după Mine”, le-a făcut semn Isus pescarilor uimiți și El ne face semn și nouă acum, câteva secole mai târziu. Apoi Îl vom urma prin acele ape: râul Iordan, unde S-a scufundat în apele râului și S-a ridicat ca un porumbel; pe malurile Mării Galileii, unde a pășit pe valurile unei furtuni, a împărțit doi peștișori și a hrănit mii de oameni, a umplut o plasă până era să se rupă atunci când ucenicii nu au prins pește, a potolit o furtună dintr-o barcă care se scufunda. Acolo Și-a hrănit prietenii cu pește la grătar, poruncindu-i lui Petru: „Paște oile Mele”, înainte de a Se înălța la cer. Îți promit o călătorie diferită de oricare alta.

Dar trebuie să te avertizez. Călătoria este riscantă, mai ales în Alaska, și mai ales în Evanghelii. Vin furtuni, ai doar vâsle ca să te lupți cu marea, sunt prea mulți în barcă, toți se ceartă și nu poți opri apa să intre în barcă. Vom ajunge de partea cealaltă în siguranță, cu mintea mai limpede, ochii și urechile ațintite asupra lui Isus? Sunt la fel de agitată ca și tine în timp ce intru în barcă deoarece știu că în timpul călătoriei ne vom confrunța cu frică, valuri înalte și ape înspumate. S-ar putea chiar ca niște balene să treacă pe lângă noi. Dar știu și ceea ce a urmat după acele traversări – oamenii au fost vindecați, s-au dat petreceri, cei nevăzători au mers drept, cei înfometăți au mâncat pește care s-a tot înmulțit, iar cei doisprezece bărbați obișnuiți (în cele din urmă) au devenit încrezători și neînfricați.

Poate că unele dintre acestea ni se vor întâmpla și nouă.

